

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 14. září 2004

ve věci C-19/03 (žádost Landgericht München o rozhodnutí o předběžné otázce), Verbraucher-Zentrale Hamburg eV proti O2 (Germany) GmbH & Co. OHG ⁽¹⁾

(Hospodářská a měnová politika — Nařízení (ES) č. 1103/97 — Zavedení eura — Přepočítání mezi národními měnovými jednotkami a jednotkou euro — Zaokrouhlování peněžních částek, které mají být zaplacený či vyúčtovány, po použití přepočtu — Smlouva uzavřená v odvětví telekomunikací — Pojem „peněžních částek, které mají být zaplacený či vyúčtovány“ — Minutová tarifkace telefonních hovorů)

(2004/C 284/05)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci 19/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná Landgericht München I (Německo) rozhodnutím ze dne 17. prosince 2002 zapsaným do rejstříku Soudního dvora dne 20. ledna 2003 v řízení Verbraucher-Zentrale Hamburg eV proti O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (zpravodaj) a J. N. Cunha Rodrigues, předsedové senátů, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric a S. von Bahr, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 14. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Tarif, jakým je cena za minutu hovoru, která je předmětem sporu v původním řízení, nepředstavuje peněžní částku, která má být zaplacená či vyúčtována, ve smyslu první věty článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1103/97 ze dne 17. června 1997 o některých ustanoveních týkajících se zavedení eura, a není jej tudíž třeba ve všech případech zaokrouhlovat na nejbližší cent. Skutečnost, že se tarif určuje jako určitý násobek jednotky, která slouží jako základ pro výpočet konečné částky k fakturaci, nebo že uvedený tarif představuje pro spotřebitele určující prvek ceny zboží nebo služeb, je pro toto posouzení bezvýznamná.

2) Nařízení č. 1103/97 musí být vykládáno tak, že nebrání tomu, aby částky jiné než částky, které mají být zaplacený nebo vyúčtovány, byly zaokrouhleny na nejbližší cent, za předpokladu, že tato zaokrouhlovací praxe respektuje zásadu trvání smluv zaručenou článkem 3 tohoto nařízení a cíl neutrality přechodu na euro sledo-

vany uvedeným nařízením, tedy že touto zaokrouhlovací praxí nebyly dotčeny smluvní závazky, které na sebe vzaly hospodářské subjekty, včetně spotřebitelů, a že nemá reálný dopad na cenu, která má být ve skutečnosti zaplacená.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 70, 22.3.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 23. září 2004

ve věci C-107/03 P: Procter & Gamble Company a Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ⁽¹⁾

(Opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 — Prostorový tvar kusu mýdla — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Rozlišovací způsobilost)

(2004/C 284/06)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-107/03 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 27. února 2003: Procter & Gamble Company, se sídlem v Cincinnati (Spojené státy americké) (advokát: T. van Innis), přičemž druhým účastníkem řízení je: Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) (zmocněnci: O. Montalto a I. de Medrano Caballero), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues a F. Macken (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 23. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Opravný prostředek se zamítá.

2) Procter & Gamble Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 146, 21.6.2003.